

Hundeslæden blev indført til Grønland af Inuit folket som i dag kaldes Thule kulturen. De vandrede tværs over Bering Strædet fra Canada for omkring 1000 år siden.

Igennem tiderne har den grønlandske slæde udviklet sig både i facon og anvendelse. Hunde og slæde var en vigtig faktor for fangere før i tiden hvis de ønskede at drive jagt om vinteren. Ligesom det også var et vigtigt transport middel for at besøge andre bygder. Hundene bruges dog stadig i et vist omfang til fangst om vinteren. Men i dag bruges hundene også meget til at køre væddeløb, "hyggeturer" og turistikørsel.

En hundeslæde skal være solidt bygget. Den skal modstå dårlig føre med skrueis eller sten selv når den har last på. Den skal glide optimalt så det bliver mindst anstrengende for hundene at trække den. En slæde i Thule er ikke den samme som i Østgrønland. Slæderne bliver bygget efter det distrikt de skal køre i.

Thuleslæden: Slæder fra Thule området er længere end andre slæder. Det skyldes at de ofte blev brugt til langture hvor hele familien var med, samt at kørselen foregik på havis hvor der ofte forekom revner og våger der skulle forceres.

Vestgrønlandsslæde: Slæderne på vestkysten er ikke så lange som længere nordpå. På Vestkysten foregår kørselen mere på land. Slædesnuderne er tilpasset det mere ujævne terræn og buer derfor mere opad.

Østkysten: I gamle dage var der ikke så stor tradition for at køre på langture med hundeslæde på østkysten. Blandt andet derfor og på grund af det store snefald, kørte man med små slæder.

I dag benyttes større lette tremmeslæder med brede såler, som er tilpasset kørsel i dyb sne.

En slæde skal altid være surret sammen, da den på den måde er mere fleksibel. En slæde der er sat sammen med søm og skruer, bliver for fast og har derfor stor chance for at knække når den kører over skrueis eller sten. Tidligere brugte man kobberem (skindrem) der var vådt til at surre tværbredderne og opstanden på slæden. Når det tørrede blev det meget stramt. I dag bruges typisk en stærk nylon snor.

Hvis hunden skal trække optimalt, er det vigtigt at dens sele er omhyggeligt lavet og sidder godt på den. Passer selen ikke til hunden kan det give den sår og skader, og den vil ikke holde sin skagle stram.

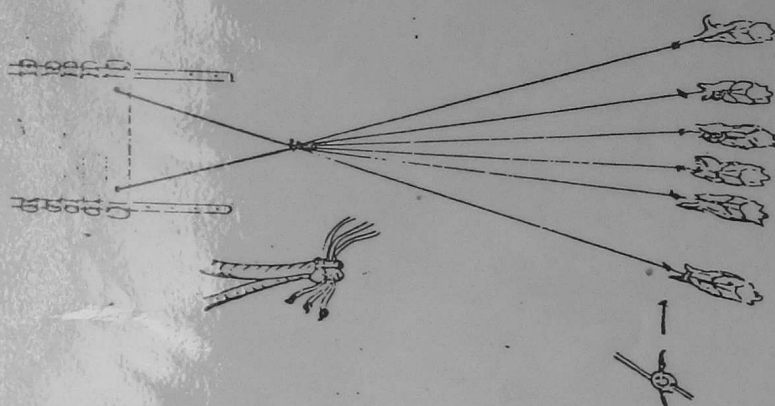
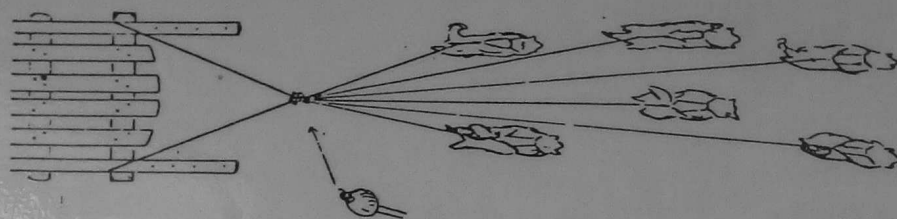
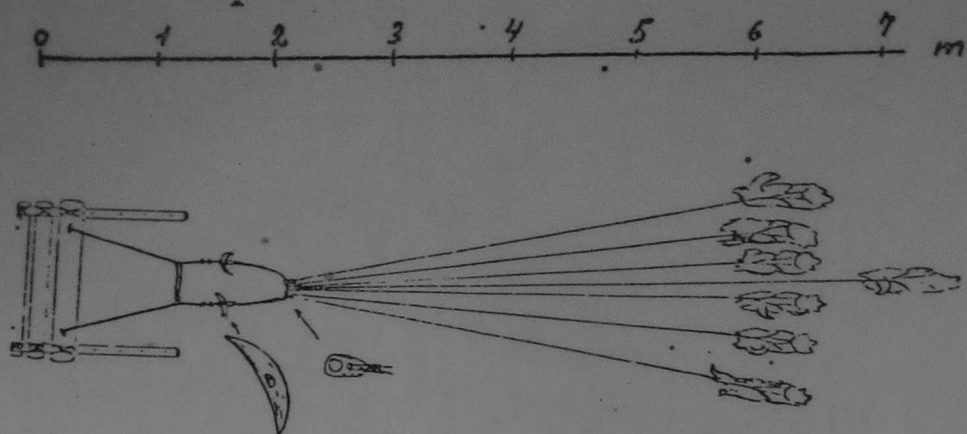
Tidligere brugte man kajakskind til at lave seler af, som blev skåret i 5 cm brede strimler og bukket på midten. Man brugte også remmesælsskind der blev skåret i 2½ cm brede strimler. I dag er stort set alle hundeseler lavet af webbing (gjord).

I Thule er skaglerne lange. Førerhunden som er den hund der bedst lyster på kommando har som regel en længere skagle end de andre hunde i spanet.

I Vestgrønland er skaglerne typisk lige lange, men hvis der er mange hunde foran slæden kan skaglerne laves i to længder så hundene løber i to rækker.

På grund af det store snefald i Østgrønland er hundenes skagler ikke lige lange. Der løber hundene på række efter hinanden, enten enkeltvis eller parvis. På den måde danner de forreste hunde spor for de efterfølgende hunde.

Hundepisken har altid været en del af det at køre hundeslæde i Grønland. Kusken skal være dygtig til at bruge pisken og kun bruge den når det behøves, så hundene ikke bliver ligeglade med den. En god pisk er lavet af remmesælsskind og med træskaft.

I Thule er skaglerne lange. Den hund, der lyster bedst, giver man som regel en længere skagle end de andre. Denne hund kaldes førerhund. Bemærk, at forfanget er anderledes.

I Vestgrønland (undtagen Thule) er hundenes skagler lige lange. Skaglerne fæstnes til pitu - forfang - der går fra slædens forreste bræt. Se tegningen.

I Østgrønland er hundenes skagler ulige lange på grund af det store snefald. De forreste hunde danner spor for de andre. Hvis man kører med 10 hunde, kan den forreste være ca. 10 m væk fra slæden.

Seler og skagler

Det er vigtigt, at selerne er korrekt lavet, så hunden ikke pines. Før i tiden brugte man skind. I dag bruges gjord og sejldug.

Alt det nævnte udstyr blev i gamle dage lavet af sælskind og sælskindsremme(kobberem). I dag er alt erstattet med gjord, sejldug, sejlgarn og nylonreb. Karabinhagen bruges som samleled mellem sele og skagle.

Betegnelser:

- 1) pukusugut = nakkestykke
- 2) sakiagutit = bryststykke
- 3) papilleraq = rygstykke
- 4) allunaartaq = kort rem, fastgjort selen
- 5) orseq = samleled af ben
- 6) sannersaq = samleled af ben
- 7) pituutaq = skagle
- 8) kangeq = fastgjort benkugle
- qissarut = karabinhage

